

Kraków, 12.03.2014.

Szanowna Pani Dziekan
Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi
Uniwersytetu Jagiellońskiego
Dr hab. Małgorzata Kruczek

DW - p-nt p. Wolskiej

Dotyczy: postępowania w sprawie nadania p. dr Annie Wolskiej stopnia doktora naukowego w dziedzinie Nauk o Ziemi

Szanowna Pani Dziekan,

W związku ze zgłoszonymi w trakcie posiedzenia Rady Wydziału w dniu 25 lutego 2014 wątpliwościami dotyczącymi prac Komisji Habilitacyjnej, wyrażonymi m.in. w pytaniu prof. dr hab. Ryszarda Laskowskiego brzmiącym: „Jakim cudem komisja doszła do jednomyślnego pozytywnego zdania na temat nadania dr Wolskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego?”, Komisja pozwala sobie na przedstawienie wyjaśnień:

1. Odnosząc się do zawartego w protokole stwierdzenia prof. Ryszarda Laskowskiego, przywołującego opinię jednego z recenzentów, iż dzieło habilitacyjne dr A. Wolskiej „nie wnosi nic nowego do rozwoju nauki”...”. W recenzji prof. J. Żaby znajduje się podobnie brzmiące stwierdzenie, niemniej jednak jego sens jest zupełnie inny. Pozwałam sobie zacytować odnośne fragmenty: „Dr Anna Wolska w obszernej i dogłębnej dyskusji uzyskanych wyników wykazuje się doskonałą znajomością literatury, a także wiedzą teoretyczną. Niemniej prezentowane przez Habilitantkę rozwiązania dylematów geotektonicznych nie wnoszą wiele nowego i raczej potwierdzają wyniki innych autorów oraz różne wcześniejsze koncepcje i poglądy”. „...należy podkreślić, że recenzowana praca bez wątpienia przyczynia się do lepszego poznania i zrozumienia zarówno budowy, jak i pozycji tektonicznej, genezy i ewolucji intruzji granitoidowych w strefie krawędziowej bloku małopolskiego. Praca zawiera wiele nowych faktów, szczegółów i obserwacji, między innymi dzięki zastosowaniu metod badawczych pierwszy raz użytych w badaniach granitoidów bloku małopolskiego. Należy podkreślić wyjątkową skrupulatność i dokładność Autorki pracy, dzięki czemu prezentowane treści w zakresie faktów nie budzą najmniejszych wątpliwości”.

Warto też zacytować fragment z recenzji prof. Ewy Słaby: „Mimo tego oceniam ją [dyskusję] wysoko i uważam, że nakreślony schemat genezy badanych skał należy do jednych z bardziej udanych, jakie dotychczas zostały pokazane dla magmatyzmu strefy KLFZ. Praca ta wnosi trwałe wartości dla poznania nie tylko tej strefy. Stanowi ona niewątpliwie cenną pozycję w naszym rozumieniu procesów obszarów o skomplikowanej genezie, odnawialnych procesów tektonicznych, które łączą w sobie zróżnicowane reżimy. Odpowiedzią na to jest skomplikowana geochemia i wykształcenie skał, które są dla nas nośnikiem tej informacji. Ta informacja została dobrze wyekstrahowana przez Habilitantkę i zinterpretowana.

Z kolei w recenzji prof. Marka Michalika można znaleźć opinię: „Podsumowując ocenę osiągnięcia naukowego stwierdzam, że jest ono bardzo wartościowe i znaczące w poznaniu ewolucji geologicznej złożonej strefy brzeżnej masywu małopolskiego (w sąsiedztwie strefy uskokowej Kraków-Lubliniec). Wskazuje jednocześnie w jakim stopniu podejście do rozwiązania problemu,

które może być uznane za klasyczne, pozwala na osiągnięcie cennych informacji petrogenetycznych i geologicznych, o ile stosowane jest w nowatorski i wnikliwy sposób”.

2. Prof. dr hab. R. Laskowski przytoczył fragment recenzji prof. J. Żaby: „Indeks Hirscha, a w szczególności liczba cytowań dr Anny Wolskiej plasują się na stosunkowo niskim poziomie, w dolnych przedziałach wartości typowych dla polskich badaczy zajmujących się naukami o Ziemi” z komentarzem, iż nie spełnia ona kryteriów uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Komentarz ten nie jest zgodny z opinią recenzenta wyrażoną w zacytowanym zdaniu.
3. Profesor dr hab. Jan Kozłowski stwierdził „...komisja – pewnie zgodnie z tym, co fałszywie napisała habilitantka – podała liczbę cytacji, którą on sprawdził i w żaden sposób nie doszukał się 26 cytacji. Wypomniał również podanie błędnej wartości indeksu Hirscha, który nie może wynosić 4, skoro są 3 publikacje z Web of Science”. Pragniemy zauważyć, iż nie może być mowy o fałszerstwie, bowiem indeks Hirscha został wyliczony na podstawie informacji z bazy Web of Science. Dwie publikacje z „listy filadelfijskiej” były cytowane 4 i 5 razy, natomiast dwie publikacje spoza listy były cytowane w WoS 8 i 4 razy, co daje w sumie indeks Hirscha 4.
4. Prof. dr hab. Paweł Koteja zwrócił uwagę na konsekwencje aprobaty habilitacji dr A. Wolskiej, która ze względu na swój dorobek naukowy nie ma szans na szybki rozwój i otrzymanie funduszy, np. z NCN. Należy podkreślić, że Komisja, rozumiejąc troskę o rozwój Wydziału i znaczenie pozyskiwania funduszy, nie może w trakcie oceny dorobku naukowego kandydata brać pod uwagę polityki zatrudniającej go jednostki. W przypadku dr Anny Wolskiej czynnik ten wydawał się nam być mniej istotny ze względu na fakt, iż osiąga ona za trzy lata wiek emerytalny.
5. Komisja oceniając dorobek habilitantki skupiła się przede wszystkim na ocenie wartości osiągnięcia naukowego. Komisja w pełni podzieliła opinie wyrażone w recenzjach, iż dorobek Habilitantki liczbowo nie jest pokaźny, lecz mieści się w zakresie zwyczajowo akceptowanych wartości. Zapis dyskusji odnośnie wskaźników bibliometrycznych znajduje się w protokole z posiedzenia Komisji.

Powyższy tekst został zaakceptowany przez wszystkich członków Komisji:

Prof. dr hab. Ryszard Kryza – przewodniczący Komisji

Dr hab. Marta Oszczytko-Clowes – sekretarz Komisji

Prof. dr hab. inż. Marek Michalik – recenzent

Prof. dr hab. Ewa Słaby – recenzent

Prof. dr hab. Jerzy Żaba – recenzent

Prof. dr hab. Teresa Oberc-Dziedzic – członek Komisji

Prof. dr hab. Zbigniew Sawłowicz – członek Komisji